

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2015 - 9468

Doknr.
297303

Dato
17-12-2015

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 26.11.2015 stillet følgende spørgsmål nr. 77 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Marianne Jelved (RV) og Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 77:

”Vil ministeren kommentere SOU alm. del - bilag 77 (fortroligt), herunder særligt i forhold til om ministeren mener, at det er rimeligt, at en familie kan vente i flere år på at få den rette hjælp, hvis deres sag gentagne gange skal behandles i Ankestyrelsen? Vil en familie ofte være berettiget til hjælp såsom merudgiftsydelser og tabt arbejdsfortjeneste (servicelovens §§ 41 og 42) i forbindelse med at et barn i familien får et elektronisk høre apparat (Cochlear Implant)?”

Svar:

Henvendelsen drejer sig om en konkret sag om merudgiftsydelse og tabt arbejdsfortjeneste. Det fremgår, at en borger med tre hørehæmmede børn i en periode har modtaget tabt arbejdsfortjeneste og merudgiftsydelse som følge heraf. Det oplyses, at kommunen i efteråret 2012 traf afgørelse om, at der ikke længere kunne ydes denne hjælp vedrørende de to ældste børn, der tidligere havde fået indopereret et CI (Cochlear Implant). Videre oplyses, at en klage over denne afgørelse blev behandlet i det daværende klagesystem i et socialt nævn og i Ankestyrelsen, og at borgeren i december 2013 fik medhold i sin klage af Ankestyrelsen. Der foreligger ikke nærmere om afgørelsernes indhold.

I henvendelsen oplyses videre, at kommunen i sommeren 2015 har foretaget en revidering af sagen og truffet afgørelse om bortfald af merudgiftsydelse og tabt arbejdsfortjeneste. Af henvendelsen og bilag hertil fremgår videre, at der på dette tidspunkt er sket ændringer i husstandens forhold, herunder at et barn er på efterskole, og at moderen i familien har været deltidssygemeldt. Det nærmere indhold af kommunens afgørelse og baggrunden herfor fremgår ikke.

Endelig er det oplyst, at der er klaget over kommunens sidstnævnte afgørelse, at kommunen har fastholdt afgørelsen, og at klagen nu behandles i Ankestyrelsen.

Jeg forstår henvendelsen sådan, at der gik i størrelsesordenen 14 måneder fra kommunen i 2012 traf den første afgørelse om bortfald af merudgiftsydelse og tabt arbejdsfortjeneste, til Ankestyrelsen traf endelig afgørelse i klagesagen. Det er længe at vente på at få afgjort, om man har ret til en ydelse.

Målsætningen er naturligvis, at kommunerne så vidt muligt skal træffe den rigtige afgørelse i første omgang, så borgerne med det samme får den ydelse, de har ret til. Det er imidlertid også et væsentligt led i borgernes retssikkerhed, at der skal være gode muligheder for at klage, hvis en borger finder, at en kommunes afgørelse ikke

ligger inden for lovgivningens rammer. Gode klagemuligheder indebærer bl.a. rimelig sagsbehandlingstid.

Klagen over kommunens afgørelse fra 2012 i den konkrete sag er startet i det tidligere klagesystem, hvor klager skulle indbringes for det sociale nævn. Sagsbehandlingstiden var på daværende tidspunkt lang.

Siden er der taget en række initiativer for at nedbringe sagsbehandlingstiden i Ankestyrelsen. Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i Ankestyrelsen i 2015 for klager over kommunale afgørelser er til og med oktober opgjort til 4,3 måneder. En kort sagsbehandlingstid i Ankestyrelsen har fortsat meget høj prioritet, og ministeriet følger løbende sagsbehandlingstiderne.

I forhold til det generelle spørgsmål om, hvorvidt en familie ofte har ret til hjælp efter serviceloven såsom hjælp til dækning af merudgifter og tabt arbejdsfortjeneste i forbindelse med, at et barn i familien får Cochlear Implant, kan det oplyses, at det ikke er muligt at angive, hvilke ydelser der ofte vil kunne bevilges som følge af en bestemt funktionsnedsættelse eller lidelse. Der skal således i det enkelte tilfælde foretages en konkret og individuel helhedsorienteret vurdering af barnets funktionsnedsættelse eller lidelse og de deraf affødte hjælpebehov.

Det er bl.a. en betingelse for hjælp til dækning af merudgifter, at der som konsekvens af barnets funktionsnedsættelse eller lidelse opstår nødvendige merudgifter ved forsørgelsen af barnet. Desuden er det en betingelse, at merudgifterne ikke kan dækkes efter anden lovgivning eller andre bestemmelser i serviceloven.

I forhold til dækning af tabt arbejdsfortjeneste er hjælpen bl.a. betinget af, at det er en nødvendig konsekvens af barnets funktionsnedsættelse eller lidelse, at barnet passes i hjemmet, og at det er mest hensigtsmæssigt, at det er moderen eller faderen, der passer det, jf. servicelovens § 42, stk. 1, 2. pkt.

Det gælder endvidere efter servicelovens § 148, at kommunalbestyrelsen løbende skal følge op for at sikre sig, at hjælpen fortsat opfylder sit formål. Kommunalbestyrelsen skal i den forbindelse være opmærksom på, om der er behov for at yde andre former for hjælp.

Det vil således bero på de nærmere omstændigheder, om kommunens opfølgende afgørelse om bortfald af ydelser efter servicelovens §§ 41 og 42 i den konkrete sag er i overensstemmelse med loven. Det er en vurdering, som bliver foretaget af Ankestyrelsen som klagemyndighed.

Med venlig hilsen
Karen Ellemann